

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem i zapewnienia im bezpieczeństwa w Domu Kultury „Włochy”.

Wersja skrócona dla małoletnich.

Dbam o bezpieczeństwo innych:

1. Przestrzegam regulaminów obowiązujących w Domu Kultury „Włochy”
2. Odnoszę się z szacunkiem do innych. Akceptuję to, że ludzie różnią się między sobą – traktuję ich tak samo dobrze, niezależnie od tego, jak wyglądają, skąd są, ile mają pieniędzy albo czy wyraźnie mówią. Nigdy nie traktuję nikogo gorzej ze względu na pochodzenie, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, poziom inteligencji, niepełnosprawność, umiejętności, cechy takie jak np. autyzm, ADHD, sytuację rodzinną, religię lub jej brak.
3. Nikogo nie wyśmiewam, nie poniżam, nie przezywam. Nie używam słów, które mogą sprawić, że ktoś źle się poczuje.
4. Mam prawo do wszystkich emocji, ale dbam o to, żeby je wyrażać w sposób nieagresywny. Mam prawo powiedzieć: „Jestem na ciebie zły” albo „Przykro mi, kiedy to robisz”, ale nie stosuję obraźliwego języka ani innej przemocy. Nie upokarzam innych, nie biję, nie szczypię, nie popycham, nie podstawiam nogi. Nikomu też nie grożę przemocą.
5. Reaguję, kiedy ktoś kogoś krzywdzi - zgłaszam to pracownikowi Domu Kultury.
6. Kiedy jestem na terenie Domu Kultury i widzę, że zdarzył się wypadek, jak najszybciej mówię o tym najbliższej znajdującej się osobie dorosłej pracującej w Domu Kultury
7. Nie używam słów i gestów prowokujących seksualnie.
8. Szanuję prywatność innych i nie biorę ich rzeczy bez pytania.
9. Nie robię innym zdjęć w szatni ani w łazience. Nie rozpowszechniam zdjęć innych osób bez ich zgody.

Nikt nie ma prawa mnie krzywdzić (w Domu Kultury lub poza nim):

Fizycznie – nikt nie ma prawa mnie bić, popychać, szczypać, szarpać, kaleczyć itd. Nikt nie ma prawa celowo zadawać mi bólu. Nikomu nie wolno grozić mi przemocą, na przykład biciem.

Emocjonalnie – nikomu nie wolno mnie poniżać, upokarzać, ośmieszać. Jeśli ktoś mnie krytykuje, powinien krytykować moje zachowanie, a nie mnie jako osobę. Na przykład jest w porządku, że ktoś powie: „Tu jest

błąd, proszę popraw go”, ale nie jest w porządku, że ktoś mówi mi: „Jesteś głupi” albo „Nigdy nic potrafisz zrobić poprawnie”. Mam prawo bać się, płakać – i nikt nie powinien mnie z tego powodu wyśmiewać. Nikt nie powinien mnie źle traktować czy wykluczać z powodu mojego wyglądu, wagi, płci, koloru skóry, kraju pochodzenia, orientacji seksualnej, mojej sytuacji rodzinnej, religii lub jej braku, stopnia sprawności, wykształcenia mojej rodziny, pochodzenia (wieś, miasto), tego, czy mam dużo, czy mało pieniędzy, tego, czy mam ADHD, czy jestem osobą autystyczną, osobą z Zespołem Downa, tego, jak się ubieram, czy noszę okulary, czy wyraźnie mówię itd., ani z powodu innych moich cech. Masz prawo do poszanowania Twojej godności.

Seksualnie – nikomu nie wolno dotykać mnie w miejscach intymnych (chyba że jest to uzasadnione, na przykład podczas badania lekarskiego). Nikt nie ma prawa zmuszać mnie do oglądania materiałów pornograficznych, wysyłać mi rozbieranych zdjęć lub żądać ode mnie moich nagich zdjęć, wysyłać mi wiadomości o podtekście seksualnym, nakłaniać mnie do czynności seksualnych. Mam prawo do prywatności podczas przebierania się i korzystania z łazienki. Nikt nie ma prawa w niestosowny sposób komentować mojego wyglądu czy stroju.

Nie muszę nikogo przytulać ani całować, jeśli nie chcę – dotyczy to także członków rodziny.

Dorosły może mnie dotknąć, jeśli taki dotyk jest uzasadniony w trybie uczestniczenia w zajęciach. Na przykład ktoś, kto uczy mnie gry na pianinie, może poprawić ułożenie mojej dłoni na klawiaturze. Instruktor tańca może poprawić moją postawę.

Moi opiekunowie (np. rodzice) powinni dbać o moje zdrowie, zapewniać mi jedzenie, ubranie, schronienie, bezpieczeństwo. Powinni też dbać o to, żebym chodził(a) do szkoły.

Mam prawo do swojej prywatności. Nie muszę mówić pracownikom Domu Kultury o moich prywatnych sprawach, jeśli nie chcę.

Nie nawiązuję w Internecie kontaktu z dorosłymi poznanymi w Domu Kultury.

Nikomu nie wolno hejtować mnie w Internecie.

Na wszelkie aktywności z dorosłym potrzebuję zgody rodzica. Mam też prawo się na nie zgodzić lub z nich zrezygnować.

Co robić, jeśli ktoś mnie skrzywdził albo wiem o krzywdzeniu innej osoby:

- 1) Mówię o tej sytuacji pracownikowi Domu Kultury.
- 2) Przydatne telefony:
  - a) **Telefon Domu Kultury Włochy: 22 863 73 23**

- b) **Telefon Pełnomocnika ds. Ochrony Małoletnich w Domu Kultury Włochy:**
517 490 285, email: pdom@dkwlochy.pl
- c) **116 111** - telefon zaufania dla dzieci i młodzieży udziela wsparcia dzieciom i młodzieży do 18 r.ż. Telefon jest anonimowy i bezpłatny, działa 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę. Dzieci mogą porozmawiać o wszystkim: o przyjaźni, miłości, dojrzewaniu, kontaktach z rodzicami, rodzeństwem, problemach w szkole czy emocjach, których doświadczają. Gdy czują się dyskryminowane, kiedy doświadczają przemocy lub są jej świadkiem.
- d) **Dziecięcy Telefon Zaufania Rzeczniczki Praw Dziecka:** 800 12 12 12 – anonimowy, bezpłatny, całodobowy, dyskretny
- e) **Jeśli preferujesz pisanie zamiast rozmowy telefonicznej, możesz skorzystać z [czatu](#) Rzeczniczki Praw Dziecka: czat.brpd.gov.pl**
Czat nie wymaga logowania i nie trzeba instalować żadnej aplikacji.
- f) **Telefon Zaufania Młodych.** 22 484 88 04. pon. - nd. od 13:00 do 20:00